

KỶ NIỆM 55 NĂM THÀNH HÔN

(30-1-1954 -- 30-1-2009)

TRẦN SĨ HUÂN

Mới đó mà nay đã NĂM LĂM
 Công thành danh toại đã lâu năm
 Ra đời ở tuổi hăm ba chẵn,
 Thành Hôn lo nghĩ chuyện trăm năm.

Sẵn có lương tiền lúc ăn học,
 Ra trường Công chức được bổ ngay,
 Trong lúc nước nhà ban miễn dịch.
 Là lúc thời cơ thuận tiện thay.

Thành nội Huế xưa, hoa phượng đỏ,
 Có cô Đồng-Khánh tuổi đôi mươi,
 Gia phong đứng đắn, giòng khuê các,
 Lời hoa e-lệ lặng lẽ cười.

Cha mẹ sinh tôi, lòng hớn hở,
 Đem lời chỉ vẽ chuyện nước non.
 Vườn xuân ong bướm, tình muôn thuở,
 Đưa dẫn hai người đến tám con.

Ba Vùng Chiến Thuật tôi đi qua,
 Trước hết miền Trung: Huế, Quảng-Đà,
 Gia-Định, Bình-Dương, Phòng Kỹ-Thuật,
 Miền Nam Ty Trường Tỉnh Biên Hòa.

Rời đến Vùng Hai, cấp Trưởng Khu.
 Công thành danh toại, suốt mười Thu.
 Lại còn lưu niệm hai cuốn sách,
 Kỹ thuật văn chương, chén tạc thù.

Trong lúc tưởng chừng như đắc ý,
 Nào ngờ mất nước, chạy bung xung.
 Việt-Nam qua Mỹ, lo làm việc,
 Bất kể công lao chẳng đặng đùng.

Ý lực trời cho đem dùng hết,
 Hai năm chìm nổi với Bechtel.
 Rời đến thi công cùng Kiều Lộ,
 Mãi năm Hai Ngàn mới nghỉ hưu.

Dưỡng hưu chưa được ba mươi tháng,
 Bị bệnh nan y, sáu tháng tròn,
 Đến nay nghĩ lại Trời thương mến,
 Về nhà dưỡng bệnh có vợ con.

Năm tháng trôi qua, lòng nhớ lại,
 Tuổi đời gần được tám mươi năm.
 Hồi tưởng Thành hôn, lúc còn trẻ,
 Mới đó mà nay đã NĂM LĂM.

